

R a d o v a n V U L I N pripada generaciji koja je neposredno pred rat završila Učiteljsku školu i koja je žarom^{ml} radosti i oduševljenja ^azgazila u rat i Revoluciju. Radovan je bio miran, staložen, učitiv i pažljiv i vrlo priljeжан učenik. Neka tih^a snaga zračila je iz njevih plavih očiju. Vrlo ozbiljan, izgledao je stariji nego ^{što} je bio.

Ja više pamtim one učenike koji su pjevali u horu ili svirali u orkestru, jer sam ^u njima radio van redovnih časova u razredu, ali sam Radovana dobro upamtio po našim razgovorima i rado ga se sjećam. Kad sam se sistematično počeo baviti prikupljanjem muzičkog folklora, zamolio sam Radovana da mi pomogne. On se vrlo rado odazvao i tako ja dodjoh u avgustu 1940. u dom Radovanovih roditelja, u selo Seferovce, gdje sam bio primljen prijateljski i domaćinski. U kući Vulina boravio sam dva dana. Na Preobraženje biše upregnuti konji u kola i mi se odvezosmo u Razboj na zbor. Tu sam čuo, donekle upoznao, i lijevčansko pjevanje.

Iz razgovora s Radovanom vidio sam i čuo ono što se od učenika u školi ne može čuti ni doznati. Vidio sam da je to generacija zrelija, ^mpragmatnija i odlučnija nego što se to moglo zaključiti iz običnog kontakta nastavnik - učenik. Najviše smo razgovarali o politici, o situaciji u Evropi, a i našim ^aprilikama. Radovan je bio odlučan protivnik fašizmu. Ni je izjašnjavao, ali se moglo naslutiti na čijoj je strani. Kad je došlo vrijeme: biti - ili ne biti, Radovan je nepokolebljivo kao Skojevaca stao u redove boraca. No, ne zadugo. Izdajom bi "pr^ave roka" ugašen život inteligentnog i literarno ^anađenog mladog čovjeka, idealiste u punom značenju te riječi.

Banja Luka, 4. april 1978.

Vlado S. Milošević

Prof. V. Milošević

Arhiv. Doc. krajinu B. Luka
ABK 209-008-050

Radovan VULIN pripada generaciji koja je neposredno pred rat završila Učiteljsku školu i koja je žarem mladosti i oduševljenja zagazila u rat i Revoluciju. Radovan je bio miran, stalozhen, uštiv i pažljiv i vrlo prilježen učenik. Nekoliko snaga zračila je iz njegovih plavih očiju. Vrlo ozbiljan, izgledao je stariji nego što je bio.

Ja više pamtim one učenike koji su pjevali u horu ili svirali u orkestru, jer sam s njima radio van redovnih časova u razredu, ali sam Radovana dobro upamtio po našim razgovorima i rado ga se sjećam. Kad sam se sistematično počeo baviti prikupljanjem muzičkog muzičkog folklora, zamolio sam Radovana da mi pomogne. On se vrlo rado odazvao i tako je došao u avgustu 1940. u dom Radovanovih roditelja, u selo Seferovce, gdje sam bio primljen prijateljski i domaćinski. U kući Vulina boravio sam dva dana. Na Prebreženje biše upregnuti konji u kola i mi se odvezosmo u Rasboj na zbor. Tu sam čuo, donekle upoznao, i lijevčansko pjevanje.

Iz razgovora s Radovanom vidio sam i čuo ono što se od učenika u školi ne može čuti i doznati. Vidio sam da je to generacija zrelija, pametnija i odlučnija nego što se to moglo zaključiti iz običnog kontakta nastavnik-učenik. Najviše smo razgovarali o politici, o situaciji u Evropi, ali i o našim prilikama. Radovan je bio odlučan protivnik fašizmu. Nije mi izjašnjavao, ali se moglo naslutiti na čijoj je strani. Kad je došlo vrijeme: biti - ili ne biti, Radovan je nepokolebljivo kao ~~stao~~ kao SKOJEVAČ stao u redove boraca. No, ne zadugo. Izdajom bi "prede roka" ugašen život inteligentnog i literarno nadarenog mladog čovjeka, idealiste u punom značenju te riječi.

Banja Luka, 4. aprila 1978.

Vlado S. Milošević s.r.

Prepis izvršila:

Brena Kalabić
/Brena Kalabić/

Tekst sprovodi:

1. Milica Vukobratović
2. Milica Vukobratović

Ovjerava

DIREKTOR

Milen Vukobratović
/Milen Vukobratović/

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-008-050